

Do nieśmiertelności Bóg stworzył człowieka

Słowo „życie” to jedno z najpiękniejszych słów. Odnosi się ono do tego, co zaistniało i istnieje, żyje. To życie wszelkich istot żywych, a przede wszystkim człowieka. Życie człowieka jest tajemnicą wyjątkową, od samego początku, aż do śmierci. Życie istnieje od poczęcia, a więc nie dopiero od dwunastego tygodnia, czy tym bardziej od siódmego miesiąca. Od poczęcia zaczyna działać zegar życia człowieka. Czas życia jest tak cenny dla człowieka, że Bóg rozdaje go tylko sekunda po sekundzie. Życie liczymy miesiącami, a częściej latami, obchodząc kolejne swoje urodziny. Jednak ważniejsze jest to co wypełnia nasze życie, mnóstwo pięknych, ale i trudnych zdarzeń. Życie to czas wyborów, które nazywamy „życiowymi”, bo obejmują jakoś całość naszego losu: zawód, powołanie, małżeństwo, kapłaństwo, życie samotne. Życie to czas wzlotów i upadków, osiągnięć i porażek. To czas dobrych decyzji, ale i pomyłek, czas grzechów i podnoszenia się z nich. Wreszcie, to czas oglądania dobrych owoców, ale i poniesionych strat i upokorzeń. Życie jest piękne – mówią Włosi. Czasami kończy się za szybko, czasami jest długie. Często mówimy, że bardzo szybko ucieka. Dzisiaj usłyszymy, że *do nieśmiertelności Bóg stworzył człowieka*. A więc to życie, to jeszcze nie wszystko, to jeszcze nie koniec. Całe nasze życie jest ogarnięte życiem miłującego nas Pana Boga. Od Niego wyszliśmy i do Niego zmierzamy. To właśnie On, nasz kochający Bóg, powołał nas do nieśmiertelności. **[prob.]**